

Станало му ясно

Отъ Лесингъ

Еднакъ случайно лъвътъ се срѣщналъ съ заека и скоро се разприказвали като приятели.

— Кажи ми, моля ти се, царю велики, — помолиъ се заекътъ, — истина ли е дѣто казватъ, че се страхувате отъ пѣтльовото „кукуригуу“? . . .

— Ехъ, че случва се, — отговорилъ добродушно лъвътъ. И голѣмитѣ звѣрове си иматъ по нѣкоя слабостъ. Ето напримѣръ слонътъ: когато чуе да грухти свиня, той почва да трепери като листъ. . .

— Хмъ, . . . — казалъ заекътъ замисленъ. — Значи, „голѣмитѣ звѣрове иматъ по нѣкоя слабостъ“, — казвате вие? . . . Ехъ, чакъ сега ми стана ясно, зашо и ние зайците чуемъ ли кучешки лай — ще си счупимъ главитѣ отъ бѣгане! . . .

СВѢТУЛКА

КНИЖКА IX

Ноември 1919.

ГОДИНА XIV